

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010213
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7619010213.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedníčky senátu Moniky Kráľovej a prísediacich Márie Fülöpovej a Emila Bajtoša na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. septembra 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný :

A. C., nar. XX.X.XXXX v Spišskej Novej Vsi, okres Spišská Nová Ves, trvale bytom H. č. XX, okres Spišská Nová Ves, toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Košice,

uznáva sa za vinného, že

v bode 1/

ako osoba zodpovedná za podanie daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 1. štvrtrok 2015 konajúca za daňový subjekt H+H SERVICE, s.r.o., Podskala 26, Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140, IČ DPH SK 20202837652 v uvedenom daňovom priznaní podanom na Daňovom úrade, pobočka Spišská Nová Ves, dňa 5. mája 2015, neoprávnene znížil vlastnú daňovú povinnosť daňového subjektu, keď v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 písm. a), § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uplatnil právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na vstupe v celkovej sume 37.990,- eur z nákupu 16 motorových vozidiel opierajúc sa o fiktívne doklady:

1. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 8.1.2015 na sumu bez DPH 13.500,- eur, 20% DPH 2.700,- eur, celkom k úhrade 16.200,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen Jumper 3.0 HDI bez udania VIN a evidenčného čísla,
2. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 8.1.2015 na sumu bez DPH 15.150,- eur, 20% DPH 3.030,- eur, celkom k úhrade 18.180,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Fiat Ducato 2,3 JTD bez udania VIN a evidenčného čísla,
3. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 19.1.2015 na sumu bez DPH 11.000,- eur, 20% DPH 2.200,- eur, celkom k úhrade 13.200,- eur vystavený na predmet kúpy: Opel Astra 2.0 bez udania VIN a evidenčného čísla,
4. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 19.1.2015 na sumu bez DPH 10.500,- eur, 20% DPH, 2,100,- eur celkom k úhrade 12.600,- eur vystavený na predmet kúpy: Seat Leon 2.0 bez udania VIN a evidenčného čísla,
5. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 20.1.2015 na sumu bez DPH 9.200,- eur, 20% DPH. 1.840,- eur celkom k úhrade 11.040,- eur, vystavený na predmet kúpy: Renault Laguna 2.0 bez udania VIN a evidenčného čísla,
6. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 23.1.2015 na sumu bez DPH 12.000,- eur, 20% DPH 2.400,- eur, celkom k úhrade 14.400,- eur vystavený na predmet kúpy: Volkswagen Crafter 2,5 TDI, bez udania VIN a evidenčného čísla,

7. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 2.2.2015 na sumu bez DPH 4.800,- eur, 20% DPH 960,- eur, celkom k úhrade 5.760,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen Jumper, bez udania VIN a evidenčného čísla,

8. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 6.2.2015 na sumu bez DPH 12.900,- eur, 20% DPH 2.580,- eur, celkom k úhrade 15.480,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Peugeot 607, 2,2 HDI bez udania VIN a evidenčného čísla,

9. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 9.2.2015 na sumu bez DPH 20.000,- eur, 20% DPH 4.000,- eur, celkom k úhrade 24.000,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen Jumper 2,2 HDI, bez udania VIN a evidenčného čísla,

10. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 13.2.2015 na sumu bez DPH 11.000,- eur, 20% DPH 2.200,- eur, celkom k úhrade 13.200,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Opel Vivaro 2.2 DCi, bez udania VIN a evidenčného čísla,

11. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 12.2.2015 na sumu bez DPH 10.900,- eur, 20% DPH 2.180,- eur, celkom k úhrade 13.080,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Peugeot Boxer 2.2. HDI, bez udania VIN a evidenčného čísla,

12. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 27.2.2015 na sumu bez DPH 9.100,- eur, 20% DPH 1.820,- eur, celkom k úhrade 10.920,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Peugeot Expert 2.2 HDI, bez udania VIN a evidenčného čísla,

13. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 17.2.2015 na sumu bez DPH 7.400,- eur, 20% DPH 1.480,- eur, celkom k úhrade 8.880,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Fiat Ducato 2.3 JTD, bez udania VIN a evidenčného čísla,

14. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 9.3.2015 na sumu bez DPH 17.000,- eur, 20% DPH 3.400,- eur, celkom k úhrade 20.400,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen Jumper 3.0 JTD, bez udania VIN a evidenčného čísla,

15. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 20.3.2015 na sumu bez DPH 10.500,- eur, 20% DPH 2.100,- eur, celkom k úhrade 12.600,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo IVECO Eurocargo, valník plachta bez udania VIN a evidenčného čísla,

16. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 31.3.2015 na sumu bez DPH 15.000,- eur, 20% DPH 3.000,- eur, celkom k úhrade 18.000,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Škoda Superb 2.0 TDI, bez udania VIN a evidenčného čísla,

hoci obchodná spoločnosť H+H SERVICE, s.r.o. Spišská Nová Ves nemala vo svojom účtovníctve zaevidované prijaté faktúry k nákupom týchto vozidiel a v skutočnosti nenadobudla uvedené vozidlá do vlastníctva, takže nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty jej nevznikol, pretože k zdaniteľným plneniam nedošlo, a tiež z dôvodu, že osoby predávajúcich neboli platcami dane z pridanej hodnoty, a teda nemohli predmetnú daň z pridanej hodnoty uplatniť voči obžalovanému,

v bode 2/

ako osoba zodpovedná za podanie daňového priznania, dane z pridanej hodnoty spoločnosti H+H SERVICE, s.r.o., Podskala č. 26, Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140, IČ DPH SK 20202837652 v daňovom priznaní dane z pridanej hodnoty podanej dňa 27.7.2015 za zdaňovacie obdobie 2. štvrtrok 2015, na Daňovom úrade, pobočka Spišská Nová Ves, priznal daňovú povinnosť iba v sume 301,59 eur, pričom v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 písm. a), § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, neoprávnene uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty na vstupe v celkovej sume 24.740,- eur z nákupu 8 motorových vozidiel opierajúc sa o fiktívne doklady:

1. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 9.4.2015 na sumu 19.200,- eur, z toho DPH 3.200,- eur, vystaveného na základe kúpno predajnej zmluvy medzi predávajúcim A. C., H. č. XX a kupujúcim H+H SERVICE, s.r.o., Podskala č. 26, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140 za predaj motorového vozidla Citroen Jumper 2,2 HDI,

2. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 7.5.2015 na sumu 21.600,- eur z toho DPH 3.600,- eur, vystaveného na základe kúpno predajnej zmluvy medzi predávajúcim H. Z., U. č. XXXX, XXX XX U. a kupujúcim H+H SERVICE, s.r.o., Podskala č. 26, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140 za predaj motorového vozidla Škoda Superb 1,9 TD1,

3. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 26.5.2015 na sumu 13.080,- eur, z toho DPH 2.180,- eur, vystaveného na základe kúpno predajnej zmluvy medzi predávajúcim S. C., Z. H. č. XXX a kupujúcim H+H SERVICE, s.r.o., Podskala č. 26, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140 za predaj motorového vozidla Renault Laguna 1,9 TDI,

4. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 2.6.2015 na sumu 22.800,- eur z toho DPH 3.800,- eur vystaveného na základe kúpno predajnej zmluvy medzi predávajúcim A. C., H. č. XX, XXX

XX Z. D. S. a kupujúcim H+H SERVICE, s.r.o., Podskala č. 26, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140 za predaj motorového vozidla Peugeot Expert 2,8 HDI,
5. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 5.6.2015 na sumu 18.960,- eur z toho DPH 3.160,- eur vystaveného na základe kúpno predajnej zmluvy medzi predávajúcim M. B., R. č. XX, XXX XX Z. S. a kupujúcim H+H SERVICE, s.r.o., Podskala č. 26, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140 za predaj motorového vozidla Opel Astra 2,0,
6. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 10.6.2015 na sumu 14.400,- eur, z toho 20% DPH 2.400,- eur, vystaveného na základe kúpno predajnej zmluvy medzi predávajúcim I. R., N. č. XXX a kupujúcim H+H SERVICE, s.r.o., Podskala č. 26, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140 za predaj motorového vozidla Fiat Ducato,
7. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 16.6.2015 na sumu 18.000,- eur z toho 20% DPH 3.000,- eur vystaveného na základe kúpno predajnej zmluvy medzi predávajúcim F. H., N. č. XX, XXX XX N. a kupujúcim H+H SERVICE, s.r.o., Podskala č. 26, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140 za predaj motorového vozidla Opel Monaco 2,2 DTI,
8. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 25.6.2015 na sumu 20.400,- eur z toho 20% DPH 3.400,- eur vystaveného na základe kúpno predajnej zmluvy medzi predávajúcim Viktorom G., U. XXX, XXX XX U. a kupujúcim H+H SERVICE, s.r.o., Podskala č. 26, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140 za predaj motorového vozidla Ford Tranzit 2,5 TDI,
hoci obchodná spoločnosť H+H SERVICE, s.r.o. Spišská Nová Ves nemala vo svojom účtovníctve zaevidované prijaté faktúry k nákupom týchto vozidiel a v skutočnosti nenadobudla uvedené vozidlá do vlastníctva, takže nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty jej nevznikol, pretože k zdaniateľným plneniam nedošlo, a tiež z dôvodu, že osoby predávajúcich neboli platcami dane z pridanej hodnoty, a teda nemohli predmetnú daň z pridanej hodnoty uplatniť voči obžalovanému,

v bode 3/

ako osoba zodpovedná za podanie daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 3. štvrťrok 2015 konajúca za daňový subjekt H+H SERVICE, s.r.o., Podskala 26, Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140, IČ DPH SK 2022837652 v uvedenom daňovom priznaní podanom na Daňovom úrade, pobočka Spišská Nová Ves, dňa 4. novembra 2015, neoprávnene znížil vlastnú daňovú povinnosť daňového subjektu, keď v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 písm. a), § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uplatnil právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na vstupe v celkovej sume 32.040,- eur z nákupu 13 motorových vozidiel opierajúc sa o fiktívne doklady:

1. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 15.7.2015 na sumu bez DPH 9.000,- eur, 20% DPH 1.800,- eur, celkom k úhrade 10.800,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Fiat Ducato, nezistené VIN a evidenčné číslo,
2. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 30.7.2015 na sumu bez DPH 10.500,- eur, 20% DPH 2.100,- eur, celkom k úhrade 12.600,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Opel Movano 2.3 JTD, nezistené VIN a evidenčné číslo,
3. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 31.7.2015 na sumu bez DPH 10.900,- eur, 20% DPH 2.180,- eur celkom k úhrade 13.080,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Renault Master 2,5 TDI, nezistené VIN a evidenčné číslo,
4. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 3.8.2015 na sumu bez DPH 14.000,- eur, 20% DPH 2.800,- eur, celkom k úhrade 16.800,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo VW Crafter 2,5 TDT, nezistené VIN a evidenčné číslo,
5. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 10.8.2015 na sumu bez DPH 9.500,- eur, 20% DPH 1.900,- eur, celkom k úhrade 11.400,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Peugeot 307, nezistené VIN a evidenčné číslo,
6. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 10.8.2015 na sumu bez DPH 9.800,- eur, 20% DPH 1.960,- eur, celkom k úhrade 11.760,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Fiat Ducato, nezistené VIN a evidenčné číslo,
7. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 10.8.2015 na sumu bez DPH 10.000,- eur, 20% DPH 2.000,- eur, celkom k úhrade 12.000,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Fiat Ducato 2.8 JTD, nezistené VIN a evidenčné číslo,
8. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXXX zo dňa 19.8.2015 na sumu bez DPH 16.000,- eur 20% DPH 3.200,- eur, celkom k úhrade 19.200,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Peugeot Boxer 2.2 HDI, nezistené VIN a evidenčné číslo,

9. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 20.8.2015 na sumu bez DPH 14.500,- eur, 20% DPH 2.900,- eur, celkom k úhrade 17.400,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Škoda Superb 2.0 TDI, nezistené VIN a evidenčné číslo,
10. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 2.9.2015 na sumu bez DPH 11.000,- eur, 20% DPH 2.200,- eur, celkom k úhrade 13.200,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Fiat Ducato 2.8 JTD, nezistené VIN a evidenčné číslo,
11. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 2.9.2015 na sumu bez DPH 12.000,- eur, 20% DPH 2.400,- eur, celkom k úhrade 14.400,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen Jumper, nezistené VIN a evidenčné číslo,
12. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 8.9.2015 na sumu bez DPH 19.000,- eur, 20% DPH 3.800,- eur, celkom k úhrade 22.800,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo IVECO Euro cargo, nezistené VIN a evidenčné číslo,
13. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 17.9.2015 na sumu bez DPH 14.000,- eur, 20% DPH 2.800,- eur, celkom k úhrade 16.800,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen Jumper, nezistené VIN a evidenčné číslo,
hoci obchodná spoločnosť H+H SERVICE, s.r.o. Spišská Nová Ves nemala vo svojom účtovníctve zaevidované prijaté faktúry k nákupom týchto vozidiel a v skutočnosti nenadobudla uvedené vozidlá do vlastníctva, takže nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty jej nevznikol, pretože k zdaniateľným plneniam nedošlo a tiež z dôvodu, že osoby predávajúcich neboli platcami dane z pridanej hodnoty, a teda nemohli predmetnú daň z pridanej hodnoty uplatniť voči obžalovanému,

v bode 4/

ako osoba zodpovedná za podanie daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2015 konajúca za daňový subjekt H+H SERVICE, s.r.o., Podskala 26, Spišská Nová Ves, IČO: 44 8109 140, IČ DPH SK 2022837652 v uvedenom daňovom priznaní podanom na Daňovom úrade, pobočka Spišská Nová Ves, dňa 31. marca 2016, neoprávnene znížil vlastnú daňovú povinnosť daňového subjektu, keď v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 písm. a), § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uplatnil právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na vstupe v celkovej sume 52.080,- eur z nákupu 17 motorových vozidiel opierajúc sa o fiktívne doklady:

1. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 5.10.2015 na sumu bez DPH 16.000,- eur, 20% DPH 3.200,- eur, celkom k úhrade 19.200,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Fiat Ducato, nezistené VIN a evidenčné číslo,
2. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 6.10.2015 na sumu bez DPH 27.100,- eur, 20% DPH 5.420,- eur, celkom k úhrade 32.520,- eur vystavený na predmet kúpy: „udiarenská dvojkolka“, nezistené žiadne výrobné ani iné evidenčné číslo,
3. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 19.10.2015 na sumu bez DPH 9.000,- eur, 20% DPH 1.800,- eur celkom k úhrade 10.800,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Opel Astra, nezistené VIN a evidenčné číslo,
4. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 26.10.2015 na sumu bez DPH 15.000,- eur, 20% DPH 3.000,- eur, celkom k úhrade 18.000,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Peugeot, nezistené VIN a evidenčné číslo,
5. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 30.10.2015 na sumu bez DPH 21.000,- eur, 20% DPH 4.200,- eur, celkom k úhrade 25.200,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen, nezistené VIN a evidenčné číslo,
6. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 9.11.2015 na sumu bez DPH 15.000,- eur, 20% DPH 3.000,- eur, celkom k úhrade 18.000,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen, nezistené VIN a evidenčné číslo,
7. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 13.11.2015 na sumu bez DPH 25.000,- eur, 20% DPH 5.000,- eur, celkom k úhrade 30.000,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Peugeot, nezistené VIN a evidenčné číslo,
8. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 13.11.2015 na sumu bez DPH 16.000,- eur, 20% DPH 3.200,- eur, celkom k úhrade 19.200,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen, nezistené VIN a evidenčné číslo,
9. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 20.11.2015 na sumu bez DPH 18.000,- eur, 20% DPH 3.600,- eur, celkom k úhrade 21.600,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Fiat Ducato, nezistené VIN a evidenčné číslo,

10. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 20.11.2015 na sumu bez DPH 13.000,- eur, 20% DPH 2.600,- eur, celkom k úhrade 15.600,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen, nezistené VIN a evidenčné číslo,
11. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 20.11.2015 na sumu bez DPH 7.800,- eur, 20% DPH 1.560,- eur celkom k úhrade 9.360,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Fiat Ducato, nezistené VIN a evidenčné číslo,
12. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 27.11.2015 na sumu bez DPH 9.900,- eur, 20% DPH 1.980,- eur, celkom k úhrade 11.880,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Ford Tranzit, nezistené VIN a evidenčné číslo,
13. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 27.11.2015 na sumu bez DPH 12.500,- eur, 20% DPH 2.500,- eur, celkom k úhrade 15.000,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen Jumper 2.0 HDI, nezistené VIN a evidenčné číslo,
14. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 8.12.2015 na sumu bez DPH 13.000,- eur, 20% DPH 2.600,- eur, celkom k úhrade 15.600,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Fiat Ducato, nezistené VIN a evidenčné číslo,
15. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 11.12.2015 na sumu bez DPH 17.000,- eur, 20% DPH 3.400,- eur, celkom k úhrade 20.400,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Citroen, nezistené VIN a evidenčné číslo,
16. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 21.12.2015 na sumu bez DPH 11.000,- eur, 20% DPH 2.200,- eur, celkom k úhrade 13.200,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Renault, nezistené VIN a evidenčné číslo,
17. výdavkový pokladničný doklad č. XXHVXXXXX zo dňa 31.12.2015 na sumu bez DPH 14.100,- eur, 20% DPH 2.820,- eur, celkom k úhrade 16.920,- eur vystavený na predmet kúpy: vozidlo Ford Tranzit Astra, nezistené VIN a evidenčné číslo,
hoci obchodná spoločnosť H+H SERVICE, s.r.o. Spišská Nová Ves nemala vo svojom účtovníctve zaevidované prijaté faktúry k nákupom týchto vozidiel a v skutočnosti nenadobudla uvedené vozidlá do vlastníctva, takže nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty jej nevznikol, pretože k zdaniteľným plneniam nedošlo a tiež z dôvodu, že osoby predávajúcich neboli platcami dane z pridanej hodnoty, a teda nemohli predmetnú daň z pridanej hodnoty uplatniť voči obžalovanému, a teda celkovo za I., II., III. a IV. štvrtrok roka 2015 skrátil daň z pridanej hodnoty o sumu 146.850,- eur,

t e d a

v bodoch 1 až 4 /
pokračovacím konaním vo veľkom rozsahu skrátil daň,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1 až 4 /
pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona a

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 39 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/54/2018 zo dňa 9.5.2019, právoplatného dňa 23.5.2019 ktorým mu bol podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov a zároveň bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/15/2017 zo dňa 18.12.2017, právoplatného 20.12.2017.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/40/2019 zo dňa 21.5.2019 došlo k spojeniu trestnej veci obžalovaného vedenej pod sp. zn. 2T/67/2017 na spoločné prejednanie a rozhodnutie s trestnou vecou vedenou pod sp. zn. 2T/40/2019. Zároveň dňa 5.6.2019 súd upovedomil procesné strany o zmene právnej kvalifikácie s tým, že skutky budú ďalej posudzované ako zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Obžalovaný A. C. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. K žalovaným skutkom vypovedal, že za daňové priznania nezodpovedal iba on, ale aj ich ekonómka G. Nováková, ktorá u nich pracovala od roku 2008. On ekonóm nie je, pričom ekonómka mu uviedla, že keďže sú predajcovia motorových vozidiel, tak môžu účtovať aj motorové vozidlá, ktoré nadobudli kúpou od súkromných osôb a môžu si uplatniť DPH. Podklady k DPH jej dával on, hlavne za 1. a 2. štvrťrok s ktorými súhlasil, že ich môže ukončiť. Ale za 3. a 4. štvrťrok už jej nekázal nič robiť, ani zaevidovať, lebo sám videl, že to nie je tak, ako by to chcel, videl, aké sumy vychádzajú. Za tieto kvartály ho ekonómka pýtala podklady, on jej dal podklady k autám, ktoré nakúpili, ale ukončila tieto kvartály daňovým priznaním sama. Ohľadne 3. kvartálu ju žiadala, aby požiadala o odklad, 4. kvartál urobila svojvoľne a nie ako tvrdila ona, že jej to kázal on. Nikdy sa ho nepýtala, či môže podať daňové priznanie.

Vo vzťahu ku konkrétnym vozidlám, ktoré boli v obžalobe ohľadne 1. štvrťroku 2015 uviedol, že na všetky dodávkové motorové vozidlá bola DPH uplatniteľná. Na čo si nemohli uplatniť DPH, boli vozidlá uvedené v bodoch 3.,4.,5.,8. a 16. Prvý štvrťrok ekonómke odsúhlasil, že môže spraviť daňové priznanie. Za 2. štvrťrok 2015 kázal ekonómke spraviť daňové priznanie a spoločne si ho odsúhlasili. Uplatniť DPH si mohli vo vzťahu k motorovým vozidlám v odrážkach (bodoch) 1.,4.,6.,8., kde boli dodávkové motorové vozidlá. Na vozidlá 2.,3.,5., a 7. si DPH uplatniť nemohli. Ako uviedol, aj keď predajcovia áut neboli platcami DPH, niekto na začiatku musel DPH zaplatiť, lebo tie vozidlá museli byť kupované v autosalóne na odpočet DPH, lebo aj v technickom preukaze mali N1, čo znamená, že je to odpočet DPH, teda klient na začiatku musel zaplatiť DPH štátu. Ohľadne 3. štvrťroku si nemohli uplatniť DPH vo vzťahu k vozidlám z bodov 5.,7. a 9. Za tento štvrťrok dal ekonómke podklady a vyslovene ju požiadal, aby podali žiadosť o odloženie daňového priznania, lebo už za 1. a 2. štvrťrok videli, že sa to tak robiť nemá a tak chceli počkať. Pokyn na uzavretie DPH a odoslanie daňového priznania jej nedal. Podklady jej dával priebežne, ako kupoval autá, do šuflíka, kde dával podklady aj otec z nákupov a ona na konci štvrťroka bez toho, či bol prítomný alebo nie urobila daňové priznanie. Vychádzala z toho, že keď tak urobili za 1. a 2. štvrťroka s tým súhlasil, tak podala aj za 3. a 4. štvrťrok. Podklady jej dával na to, aby ich zaúčtovala. Ohľadne 4. štvrťroka si nemohli uplatniť DPH na vozidlá z bodu 2.,3., 15., 16. ani ohľadne bodov 4.,5.,6.,7.,8., ku ktorým ale uviedol, že tam nie sú uvedené typy vozidiel, čo by on tak nikdy neurobil, nedal by pokyn, aby napísala iba značku vozidla a bez typu. Za 4. štvrťrok ekonómke výslovne povedal, aby daňové priznanie nedávala, pričom musela ho podať ona, lebo okrem nej to nikto urobiť nevedel. Nebola ochotná ani po jej odchode im dať kódy. Chcel tento štvrťrok riešiť odkladom daňového priznania, lebo videl, že je nejaký problém s tými autami a mali už nahlásenú daňovú kontrolu, preto chcel povyhadzovať tie, ktoré sa nemajú účtovať, aj keď ich nakúpili a chcel sa s niekým poradiť, ako sa to dá spraviť. Ohľadne posledného daňového priznania sa s ekonómkou pohádali, povedali si, že z toho budú problémy a ona povedala, že končí a ide pracovať do Rakúska a nech im to urobí niekto iný. Vozidlá kupoval on, pričom nepátral, či je pojazdné vozidlo, či mu osoba poskytla dobré alebo zlé údaje. Nie všetky vozidlá poňaté v obžalobe sú fiktívne, ale sú aj reálne. Vozidlá na dopravnom inšpektoráte neprihlasovali, lebo autá sa na predajcu áut neprihlasujú, oni auto kúpili a predali, a autá išli z predávajúceho na kupujúceho alebo auto kúpili na náhradné diely, čo bola väčšina týchto áut, a či ho dal dotýčný zošrotovať v kovošrote, to už nevie. Kúpnopredajné zmluvy nevypisoval on, ale ekonómka. Nevie prečo nebola vypísaná kolónka VIN, keď bola na zmluve uvedená. Okrem kúpnopredajných zmlúv mali k autám príjmové-výdavkové doklady, faktúry nemali. Faktúry zrejme ekonómke chýbali, ale nežiadala ich od neho. Nikdy ho neupozornila na úplnosť alebo nesprávnosť dokladov ani nekonzultovala s ním podklady, ktoré majú byť prílohou k daňovému priznaniu k DPH. Vychádzala z podkladov, ktoré mala za celý štvrťrok u seba a z toho urobila daňové priznanie. Či on zaplatil DPH, ona neriešila. Celé účtovníctvo robila vo firme iba pani D.. On ani otec to nevedeli a nikdy nerobili. Všetky doklady, kúpnopredajné zmluvy, výdavkové doklady vystavovala iba ona.

Na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 2.1.2017 (zo spisu pôvodne vedeného pod sp. zn. 2T/64/2017 - kde bol žalovaný odpočet DPH za 2. štvrťrok 2015), kde uviedol, že spáchanie skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie priznáva. Podanie daňového priznania za 2. kvartál 2015 za spoločnosť H+H SERVICE s.r.o. mal na starosti výhradne on. On v tejto spoločnosti rozhodoval o nakladaní s finančnými prostriedkami v tom čase. O tom, aby na odpočet DPH boli použité faktúry za nákupy motorových vozidiel od neplatcov DPH, rozhodol on. Pani D., zamestnankyňa H+H SERVICE s.r.o., len konala podľa jeho pokynov a z podkladov, ktoré jej na zaúčtovanie DPH predložil. Ona potom po jeho skontrolovaní daňového priznania, podala daňové priznanie elektronicky. Komu zadovážil neoprávnený či sebe alebo niekomu inému, nebude vypovedať. Nebude sa ani vyjadrovať k nákupom motorových vozidiel, z ktorých pôvodne odpočítal DPH, ktorú daňový úrad neuznal.

Obžalovaný k prečítanej výpovedi uviedol, že tak vypovedal. V tom čase nechcel zvaľovať vinu na ekonómku, lenže nebol si vtedy vedomý niektorých vecí a až keď si ich naštudoval, prišiel na to, že nemá dôvod, aby niesol vinu na tom len on, pretože nie o všetkom mal vedomosť a niekoľkokrát sa pýtal ekonómky, či si môžu uplatniť DPH na všetky motorové vozidlá a povedala, že áno. Podklady ekonómke dával, ale pokyn nie. Pokyny, čo sa môže zaúčtovať a čo nie mala dať ona jemu. A keď je svojprávny človek, mala povedať, že to nespraví. Keby ho upozornila, tie motorové vozidlá by do účtovníctva nedávali.

Svedkyňa Mgr. M. T. (splnomocnená na zastupovanie daňovým úradom) na hlavnom pojednávaní uviedla, že daňový subjekt H+H SERVICE podal elektronickou formou dňa 5.5.2015 na Daňovom úrade Košice, pobočka Spišská Nová Ves daňové priznanie za zdaňovacie obdobie 1. kvartál 2015, kde priznal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 223,11 eur. Daňový úrad Košice vykonal u daňového subjektu kontrolu za toto zdaňovacie obdobie, na základe ktorej došlo dodatočnému dorubu dane za uvedené obdobie vo výške 41.170,- eur rozhodnutím č. 10233683/2017 zo dňa 8. 11. 2017. Za 2. kvartál bolo podané daňové priznanie elektronicky dňa 27.7.2015 a daňový subjekt priznal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 301,58, eur. Na základe kontroly Daňového úradu Košice došlo za toto obdobie k dodatočnému dorubu dane vo výške 24.740,-eur. Za obdobie 3. kvartálu bolo elektronicky podané daňové priznanie dňa 4.11.2015 s priznanou vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 291,02 eur a dňa 31.3.2016 bolo elektronicky podané priznanie za 4. kvartál 2015 s vlastnou daňovou povinnosťou vo výške 1.318,97 eur. Kontrolou za 3. a 4. kvartál došlo k dodatočnému dorubu dane, za 3.kvartál vo výške 34.457,89 eur a za 4. kvartál vo výške 54.704,27 eur. K úhrade týchto dodatočných dorubov nedošlo. Daňový subjekt je dlhodobo neplatičom Daňového úradu Košice a predošlé exekúcie, ktoré boli vykonávané prikázaním peňažných pohľadávok, iných peňažných pohľadávok a prikázaním pohľadávky z účtu boli neúčinné, nebol zistený ďalší iný majetok vhodný na vymáhanie, preto daňové nedoplatky vyplývajúce z týchto dorubov neboli vymáhané. Celkový daňový nedoplatok k dnešnému dňu u uvedeného subjektu predstavuje sumu 194.995,73 eur, a to DPH 182.166,-eur, daň z príjmov právnických osôb 7.991,16 eur, zo závislej činnosti 3.030,67 eur, daň z motorových vozidiel 1.476,95 eur a na pokutách vo výške 230,-eur.

Svedkyňa G. D. - na hlavnom pojednávaní vypovedala, že vo firme H+H SERVICE pracovala asi od roku 2006 do 2015 alebo 2016 na pozícii ekonómka. Daňové priznania k dani z DPH sa podávali najprv štvrťročne, potom boli nejaké problémy a asi sa nepodávali. Daňové priznania spracovávala na základe pokynov A. C.. Konateľom bol pán Hamrák starší. Čo sa týka uplatňovania práva na odpočet DPH vo vzťahu k nákupom motorových vozidiel, ona pri kúpe ani predaji vozidiel nebola. Obžalovaný jej dával podklady na tie motorové vozidlá a ona podľa toho urobila faktúry. Čo pamätá, párkrát jej chýbalo VIN číslo, ŠPZ-ka, ktoré ho pýtala, ale nedal jej ich. Tiež vyplňala kúpne zmluvy, na základe podkladov, ktoré jej obžalovaný dal, ale podpisy zmlúv to už si bral na starosť obžalovaný. Daňové priznania podávala ona, elektronicky, na základe pokynov obžalovaného a po jeho schválení. Bez jeho schválenia to nemala právo poslať. Neoverovala, či predávajúce osoby boli platcami DPH, lebo tam bolo IČO, DIČ-o. Obžalovaného upozorňovala na nezrovnalosti, nevie vzhľadom na odstup času, na čo všetko. Obžalovaný ale vedel, že ak predávajúci motorových vozidiel neboli platcami DPH, firma nemala nárok na odpočítanie DPH. Faktúry väčšinou neboli, ale boli zmluvy, konkrétne iné doklady si už nespomína. Obžalovaný jej dal každý mesiac kúpno-predajné zmluvy, ona to zaúčtovala a urobila sa DPH štvrťročne. Aké podklady jej dal, tak to urobila. O chýbajúcich faktúrach sa bavili, ale keď sa niekto upozorní a nie je žiadna odozva, nevedela, čo mala na to povedať. Následne sa vyjadrila, že faktúry sa písali a bola aj kúpno-predajné zmluvy.

Na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 26.1.2017 (zo spisu pôvodne vedeného pod sp. zn. 2T/64/2017 - kde bol žalovaný odpočet DPH za 2. štvrťrok 2015), kde uviedla, že vo firme H+ H SERVICE pracuje ako účtovníčka v pracovnom pomere. Za 2.štvrťrok 2015 dňa 27.7.2015 podala elektronicky na Daňovom úrade v Spišskej Novej Vsi daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty, kde bola spoločnosti H+ H SERVICE priznaná vlastná daňová povinnosť vo výške 301,58 eur. Pri jeho spracovaní predtým než ho poslala, vychádzala z účtovných faktúr, zmlúv a bločkov o nákupe tovaru v hotovosti, ktoré jej predložil C. A.. Ten jej určil, aby do DPH na vstupe započítala aj DPH z nákupu motorových vozidiel. Dal jej zmluvy o nákupe týchto motorových vozidiel a tie sa potom započítali do DPH na vstupe za 2.štvrťrok. Po spracovaní daňového priznania k DPH za 2. štvrťrok 2015 ešte pred tým než ho elektronicky podala na daňový úrad, ho dala schváliť A. C.. On ho schválil, až potom ho elektronicky podala. Konateľ U. C. do podania daňových priznaní k DPH vrátane tohto nikdy nevstupoval, nikdy sa nezaujímal o to. Toto mal v spoločnosti H+ H SERVICE na starosti A.. Iba s A. C. vždy ohľadom daňových k DPH komunikovala, tie podávala podľa jeho pokynov a z podkladov, ktoré on určil na zaúčtovanie s DPH na vstupe, na výstupe. Tak tomu bolo aj pri podávaní daňového priznania k DPH za 2. štvrťrok 2015. Ona nebola nikdy oprávnená k tomu, aby sa pri DPH na vstupe zaoberala tým, či pri predajoch áut, pre ktoré teraz vypovedá išlo o obchody medzi platiteľmi DPH, lebo A. C. pred tým jasne určil zmluvy za nákupy áut, pre ktoré teraz vypovedá, že z nich bude odpočítaná DPH na vstupe. O tom, či tieto autá sa fyzicky nachádzajú alebo nachádzali v spoločnosti, či ich niekedy videla, že by sa nakupovali od predávajúcich k tomu sa vyjadriť nevie. Nemala to na starosti, nezaujímal sa o to, nebolo to v jej pracovnej náplni ako už povedala.

Po vysvetlení rozporu prokurátorom, že sa v prečítanej výpovedi sa nezmieňovala o faktúrach k vozidlám (iba o faktúrach všeobecne) svedkyňa uviedla, že asi sa faktúry vypisovali, ona si už naozaj nepamätá.

Ďalej bola na návrh prokurátora prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 22.12.2019, kde vypovedala, že keď má opätovne po vznesení obvinenia A. C. vypovedať k skráteniu dane na dani z pridanej hodnoty za 1,3. a 4. štvrťrok 2015 v spoločnosti H+H SERVICE. s.r.o., kde pracovala od r. 2008 do februára 2016 ako ekonómka a za tento subjekt elektronicky podávala daňové priznania na daňovom úrade, okrem posledného 4. štvrťroku, za ktorý bolo podané pravdepodobne až po jej odchode z firmy teda znova uvádza, že čo sa týka riadenia spoločnosti H+H SERVICE s.r.o., formálne síce boli počas jej práce vo firme konateľmi U. C. starší a jeho syn U. C. mladší a po smrti U. C. mladšieho jediným konateľom ostal U. C. starší, ale on osobne sa staral len o dielňu. O vedenie účtovníctva sa v rozhodnom období už pred rokom 2015 do konca jej práce vo firme staral jedine jeho syn A. C.. Keď jej nejaké doklady doniesol aj U. C., tak len keď do dielne niečo nakúpil, alebo nadiktoval údaje potrebné na vystavenie faktúry za opravu auta v dielni. Na otázku, ako prebiehalo dodanie podkladov pre ňu na spracovanie daňového priznania k DPH za jednotlivé štvrťroky 2015, osobitne k nákupom áut, uviedla, že pred termínom na podanie k daňovému priznaniu na DPH za každý štvrťrok 2015, teda myslí aspoň prvé tri, ku ktorým spracovala daňové priznanie ona, to bolo tak, že pred elektronickým podaním daňového priznania ňou, osobne jej A. C. doniesol účtovné doklady a on osobne jej určil, z ktorých podkladov má uplatniť DPH na vstup a DPH na výstup. Konkrétne k nákupom áut v jednotlivých štvrťrokoch XXXX jej A. C. predložil na poznámkových papieroch meno, typ auta a sumu a dal pokyn na napísanie kúpnej zmluvy, že H+H SERVICE kupuje daný typ auta za danú cenu od osoby, ktorej meno a adresu jej tiež napísal na papieriku. Keď sa spočiatku pýtala A. C. na vin a evidenčné čísla kupovaných áut, A. povedal že jej ich donesie neskoršie, čo sa však nikdy nestalo, ale ku termínu podania daňových priznaní trval na tom, že rýchlo to musí byť zaúčtované ako daňový výdavok k DPH, hoci ona ho spočiatku upozorňovala na to, že formálne to nespĺňa náležitostí pre odpočet DPH, lebo napríklad ani nemajú prijaté faktúry k nákupu týchto áut, ale ako zamestnankyňa musela plniť pokyny. Neskôr A. prestala upozorňovať, že účtovníctvo nie je v poriadku, lebo jej bolo jasné, že A. to sám dobre vie, napriek tomu na zaúčtovaní sporných výdavkov k DPH trval. Vie, že žiadne z takto nakúpených áut nebolo zaradené do majetku firmy. Ona osobne nikdy žiadne z nich nevidela a ani nevie o nich nič bližšie. S U. C. sa o tom nebavila a A. sa viac radšej nepýtala, keďže už pri predchádzajúcich rozhovoroch bol ňou informovaný, že to nie je účtovne v poriadku a napriek tomu trval na zaúčtovaní výdavkov za nákupy áut bez ďalších potrebných upresnení podkladov. Na otázku, prečo zaúčtovala do daňových výdavkov k DPH aj DPH z údajných nákupov áut, hoci neboli z daňového hľadiska dostatočne podložené potrebnými dokladmi, uviedla, že firmu zastupoval vo vzťahu k daňovému úradu A., ona bola len zamestnankyňa, ktorá sa zodpovedala len vnútorne voči firme a keď jej A. C., ktorému konateľ, jeho otec zveril do rúk vo firme rozhodovanie o účtovnej agende, kázal niečo urobiť nejakým spôsobom, ona to ako účtovníčka

spracovala do účtovnej agendy, ale v jej moci bolo len upozorniť, že niečo nie je z účtovného hľadiska v poriadku. Rozhodujúce slovo mal A. C., nakoniec ona mohla mať len podozrenie o reálnosti nákupov áut, jej nikdy nikto vyslovene nepovedal, že ide o podvody na DPH, takže vedela len o nedostatočných údajoch k týmto nákupom áut, o ktorých jej A. spočiatku hovoril, že ich doplní dodatočne, neskôr je pravda, že v nej podozrenie rástlo a radšej z firmy odišla, pričom od daňového úradu má informáciu, že aj po jej odchode ju nechali ako kontaktnú osobu k daňovým priznaniam, aj od polície vie, že jej meno je aj na elektronicky podanom daňovom priznaní k DPH za 4. štvrťrok 2015, pričom v čase jeho podania už vo firme nebola. Na otázku, v akom období spracovala zmluvy o nákupe áut podľa údajov, ktoré jej na papieroch dával Patrik Hamrák, odpovedala, že nevie, kedy to začalo, ale bolo to v tom roku, po ktorom u nich skončila, teda rok 2015, pričom ku koncu roka 2015 už asi nie, lebo začali chodiť kontroly, teda začala sa o účtovníctvo zaujímať polícia, teda určite vie, že tie zmluvy o nákupoch áut s nedostatočnými údajmi spisovala v prvom polroku 2015, na ďalšie obdobie si nespomína.

Po vysvetlení rozporu, že sa hlavnom pojednávaní nezmienila o tom, že mala upozorniť obžalovaného, že jeho podklady formálne nespĺňali náležitosti pre odpočet DPH, lebo napríklad ani nemajú prijaté faktúry k nákupu týchto áut, uviedla, že ju to teraz nenapadlo. V prípravnom konaní vypovedala pravdivo. Tie výdavky boli sporné, preto aj odišla z práce. Za posledný štvrťrok 2015 daňové priznanie nepodávala, lebo tam už nepracovala. Nechali ju ako kontaktnú osobu aj naďalej, lebo aj do dnešného dňa jej chodí upozornenie zo Sociálnej poisťovne, že nepodáva výkazy. Ďalej svedkyňa uviedla, že obžalovaný jej na kuse papiera doniesol údaje, že má urobiť kúpno-predajnú zmluvu. Nikdy nepodala daňové priznanie bez toho, aby jej ho on schválil, lebo ho aj podpisoval. Ona ho spracovala, obžalovaný skontroloval, schválil a poslalo sa to. Nikdy by nepodala daňové priznanie napriek tomu, že by ju obžalovaný žiadal o odklad daňového priznania, lebo ona plnila jeho príkazy a bez neho by daňové priznanie nikdy nepodala.

Na ďalšie otázky uviedla, že ekonómku robila len vo firme H+H SERVICE, ekonomické vzdelanie nemá, mala len rekvalifikačný kurz. Faktúry vo firme mohla vystavovať ona a aj A. C., čo aj reálne robil. Pri samotnom daňovom priznaní nemala času vytykať nezrovnalosti, o nespĺňaní náležitostí sa bavili predtým. Daňové priznanie poslala, aj keď vedela, že sú tam nezrovnalosti. Daňový úrad ohľadne daňových priznaní komunikoval s obžalovaným. Zo začiatku hovorila s obžalovaným, že na nie všetky vozidlá sa dá odpočítať DPH, ale potom to už neriešila, lebo to nemalo význam. Nepáčilo sa jej, že bez IČA a bez všetkého tam nahadzovala DPH a spočiatku mu to aj povedala. Neboli tam kompletne údaje, nemala z čoho vyjsť, aby skontrolovala na daňovom portály, či ten človek vôbec žije alebo nežije. Napriek jej pochybnostiam, aké boli predložené podklady, na podklade takých urobila to, čo sa od nej očakávalo. Musela obžalovanému vytknúť aj to, že sa DPH nedá odrátať, lebo ako môže byť platca DPH, keď tam nemal nič uvedené. Vedela, že osoba voči ktorej sa uplatňuje DPH, musí byť jej platcom. Chýbajúce údaje jej mal obžalovaný doplniť neskôr, avšak už k tomu nedošlo. Zo začiatku podpisoval daňové priznania konateľ Ladislav C., ale nevie v akom to bolo období.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že sa vyjadrila, že daňové priznania boli podpisované, avšak tie boli podávané elektronicky. Za 4. kvartál podala daňové priznanie ona, lebo si prišla po výplatu.

Svedok Ing. M. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že za daňový úrad vykonal na základe poverenia daňovú kontrolu za 2.,3.,4. štvrťrok 2015 s výsledkom, že daňový subjekt - obchodná spoločnosť H +H SERVICE si uplatnil nárok na odpočítanie dane hlavne z predaja nákupu osobných automobilov, k čomu nepredložil požadované dôkazy, ktoré by ho oprávňovali na uplatnenie si odpočítania dane. Daňový subjekt bol vyzvaný na predloženie faktúr, ako jednej z podmienok na odpočítanie DPH a ďalšou je, aby sa zdaniťné plnenia aj uskutočnilo dodávateľom. Podľa dokladov, ktoré predložil - výdavkové pokladničné doklady, tieto osoby neboli platiteľmi dane. Malo sa jednať o súkromné osoby, kde mal byť uskutočnený nákup ojazdených vozidiel. V tomto prípade nebolo možné DPH si odpočítať. Porušil tak ustanovenia § 49 a § 51 zákona o DPH. Pri nákupe ojazdených vozidiel by si mohol odpočítať daň v takom prípade, ak by to vozidlo predal platiteľovi DPH a pri predaji by si uplatnil odpočítanie dane a hneď by aj odviezol daň, čiže by mu vznikla povinnosť z rozdielu z marže. Za 2. štvrťrok bol zistený rozdiel 24.740,- eur. Za 3. a 4. štvrťrok bolo v podstate zistenie také isté ako za 2. štvrťrok, teda daňový subjekt si uplatnil odpočítanie dane, ale nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukázali nárok na odpočítanie DPH. To bolo 3. aj 4. štvrťrok rovnaké. Dorubená daň bola vo výške 34.457,89 eur za 3. štvrťrok a 54.704, 27, eur za 4. štvrťrok. Daňový subjekt sa voči rozhodnutiam o daňovej kontrole neodvolal ani nevyužil možnosť vyjadriť sa ku kontrole. Pri 2. štvrťroku počas kontroly bol kontaktovaný pán C. starší aj pán C. mladší. Kontaktovali daňový subjekt H+ H SERVICE písomne, za 2. štvrťrok prevzal protokol

spolu s výzvou na vyjadrenie, ale nereagoval na to. Za 3. a 4. štvrťrok zásielka s protokolom a výzvou bola uložená a v odbernej lehote nebola prevzatá tiež. Zasielala sa A. C., ktorý bol splnomocnený na zastupovanie daňového subjektu voči daňovému úradu.

Svedok Ing. O. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v súčasnej dobe už nie je zamestnancom daňového úradu a tak nemá písomné podklady z vykonanej daňovej kontroly. Trvá však na záveroch z protokolu o daňovej kontrole u daňového subjektu H+H SERVICE, s.r.o. č. 102005826/2017, ktorú vykonával s bývalou kolegyňou W. spoločne. Jednalo sa o kontrolu kúpnopredajných zmlúv, na základe ktorých bol uplatnený odpočet dane za 1. štvrťrok 2015. V rámci kontroly zistili v registri obyvateľov, že fyzické osoby, ktoré vozidla firme predávali neboli platcami DPH, preto bol uplatnený odpočet dane neoprávnené v zmysle zákona č. 222/2004 Z.z. Okrem 16 kusov kúpnopredajných zmlúv, ktoré sa týkali predaja motorových vozidiel bola tam ešte oceľová konštrukcia, u ktorej bol neoprávnený odpočet. Tiež si pamätá, že v súčinnosti s OR PZ bolo zistené, že predávajúce osoby, buď existovali v registri obyvateľov, ale nie s takou adresou, aká bola uvedená na zmluvách alebo neboli vôbec. Predávajúce osoby neboli v živnostenskom registri, neboli platcami DPH. Jediná osoba ako živnostník bol vedený A. C.. Podstatné zistenie bolo, že došlo zo strany daňového subjektu k neoprávnenému odpočítaniu DPH, ktorá mohla byť odpočítaná iba voči platcom DPH. Daňovému subjektu isto išli výzvy, konkrétne si nepamätá, mohol telefonicky žiadať o podanie vysvetlenia, vyjadrenia, vyjadrenia k protokolu v rámci ústneho pojednávania. Za daňový subjekt komunikoval s A. C., ktorý sa preukázal, že je splnomocnený zástupca daňového subjektu. Okrem kúpnopredajných zmlúv mali aj iné doklady, iba predpokladá, že išlo o pokladničné doklady, faktúry, podklady k DPH, podklady od OR PZ SNV, od ďalšieho správcu dane a to DÚ Košice, pobočka Michalovce, register obyvateľov, živnostenský register. Osoby uvedené v kúpnopredajných zmluvách nekontaktovali. V protokole o daňovej kontrole boli napísané konkrétne ustanovenia zákona, ku ktorých porušeniu došlo. Pred nimi vykonávali kontrolu kolegovia z Michaloviec, daňový subjekt bol v obraze čo sa deje a následok kontroly bolo vyrubovacie konanie, v rámci ktorého sa musí zaplatiť zistený rozdiel a sankcie. Či ich zistenia daňový subjekt rozporoval, už nevie.

Svedok U. C. (otec obžalovaného) na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 2015 bol v spoločnosti H+H SERVICE konateľom. Funkciu vykonával reálne ale viac menej so synom. On sa staral o servis, syn mal na starosti kúpu a predaj áut. Ekonomické záležitosti robili spolu. Daňové priznania podávali elektronicky, preto ich nepodpisoval nikto. Nevie kedy, ale bola vystavená pre syna plná moc, na základe ktorej mal po úradoch chodiť on. Predtým ako udelil splnomocnenie synovi, s ním ekonómka nekonzultovala podanie daňových priznaní, on dal podklady, ona to spracovala. Daňové priznania robila a podávala ekonómka. Za ekonomickú časť ona mala vedieť, čo tam mohlo byť a čo nie. V podstate tomu rozumel, ale nemal čas. Nevie, ako sa robí daňové priznanie. Styk s daňovým úradom mal na starosti syn, ekonómku usmerňoval syn. Obsah daňových priznaní mali na starosti so synom spolu, keď bol problém konzultovali ho. Podklady ekonómke k daňovému priznaniu, čo sa týkalo servisu, faktúry, dodacie listy k náhradným dielom, to robil on. Podklady týkajúce sa predaja a kúpy vozidiel, náhradných dielov zabezpečovali so synom spolu. Pri kúpe niektorých motorových vozidiel bol prítomný. Na otázku, prečo v účtovníctve neexistuje žiadna faktúra k nakúpeným vozidlám, uviedol, že to už konkrétne nevie, on riešil, keď auto bolo na dvore, faktúry riešil syn. Má vedomosť, že existencia faktúry je predpoklad uplatnenia DPH. Synovi nehovoril, aby vyžadoval faktúry, ani ho nekontroloval, mal to robiť on, on mal svoju robotu. Ohľadne áut riešil iba to, za koľko ho kúpia alebo predajú. Nevedel, že fyzická osoba musí byť platcom DPH, aby došlo k odpočtu. Na to mali ekonómku. Jeho neupozornila na nič, či upozornila syna nevie. Myslí si, že by povedala aj jemu, lebo keď bol problém prišla ekonómka za ním. Ohľadne zistenia, že predávajúce osoby neexistovali vôbec, svedok uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť. On to nezisťoval, prišlo auto, fyzicky ho skontrolovali, ohodnotil ho a ďalšie veci už neriešil. Za vecnú správnosť daňových priznaní za rok 2015 zodpovedali ekonómka a syn. Ak bolo niečo nesprávne, mala ich ekonómka upozorniť. Jeho neupozornila na nič. Pokyn na zaúčtovanie v 1. kvartály - 16 áut bez faktúr, v 2. kvartály - 8 áut bez faktúr, v 3. kvartály - 13 áut bez faktúr a v 4. kvartály - 17 áut bez faktúr on nedal. Ekonómka z firmy odišla v marci alebo apríli 2016. Ako dôvod uviedla, že chce ísť za dcérou do Bratislavy, či to bol ozajstný dôvod, nevie. Daňové priznanie za 4. kvartál roku 2015 podávala ešte ona, lebo bola dohoda, že to dorobí predtým ako odíde. O daňových kontrolách v spoločnosti nebol informovaný. Raz bol kontaktovaný, ale nevie, či ohľadne daňovej kontroly alebo z úradu bezpečnosti práce. Má vedomosť, že firma požiadala o odklad daňového priznania, ale nevie, v ktorom roku to bolo a asi bol povolený.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka M. B. zo dňa 29.5.2017 (č.l. 157 - 158 spisu pod sp. zn. 2T/64/2017), kde uviedol, že A. C. z H. nepozná.

Nepozná ani firmu H+H SERVICE, s.r.o., ani jej šéfa U. C.. Ako mu bolo povedané, firma má opravovať autá niekde pri Hájkiku za Spišskou Novou Vsou, ale tam v živote nebol. Vie, ako sa približne na Hájkik ide, je to ako sa ide von zo Spišskej Novej Vsi, ale nebol tam v živote. Od minulého roka býva v Z. S. na ulici A. č. XX. Býva u svokry s manželkou a dvoma deťmi. Predtým odmala býval pri rodičoch v Z. S. na ulici P. mieru XXX. Nikdy nebýval na ulici R. XX v Z. S.. Vie, že taká ulica tam je, ale kto tam býva, to nevie povedať. Od leta 2016 používa kamarátove auto Škoda Octavia, ktoré je riadne zapísané na polícii, má STK a emisnú. Predtým mal auto Opel Vectra, modrej farby 1,6 benzín, rok výroby 1998. Mal ho riadne na značkách a mal ho asi od polovičky roku 2015 do polroka 2016 a dal ho vtedy zošrotovať a potom ho aj odhlásil. Auto bolo za ten čas napísané na neho. Kúpil ho z autobazáru AAA Auto v Košiciach. Pred Vectrou mal Škodu Feliciu, tiež na značkách, ale červený Opel Astra 2,0 benzín, rok výroby 2005 nemal nikdy, preto ho ani nemohol nikomu predať. Nemá s tým nič spoločné, nevie o čo, ide. Vie, že okrem neho v Spišskom Štvrtku býval aj ďalší M. B., zhodou okolností tiež na Potočnej ulici, ako teraz býva on. Môže mať po štyridsiatke. Ale už v Spišskom Štvrtku nebýva okolo 10 až 12 rokov. V jeho dome býva jeho sestra L. B., môže mať okolo 42 rokov a ona chodí na roboty do Nemecka. Tam sa zdržiava na mesiace a potom je pár týždňov doma a M. B. žije v Ústí nad Labem. Na Slovensko ako vie, vôbec nechodí, nevidí ho vôbec v Spišskom Štvrtku, ale pamätá si ho, lebo sú menovci. Po nahliadnutí do kúpnopredajnej zmluvy, ktorá mala byť uzavretá 5.6.2015 v Spišskej Novej Vsi medzi predávajúcim M. B., R. XX, Z. S. a kupujúcim H+H SERVICE, spol. s.r.o., Podskala 26, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 44 809 140 s predmetom zmluvy : vozidlo Opel Astra 2,0 benzín, červená farba, rok výroby 2005 s predmetom predaja za dohodnutú cenu 18.960,- eur s DPH uviedol, že on nikdy také auto nepredával a ani podpis na zmluve nie je jeho, lebo v živote taký podpis nemal. Čo mu je čudné, že za pomaly 19.000,- eur ide niekto kupovať staré auto. Možno nová Astra by bola lacnejšia.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Vo vzťahu k skutkom v bodoch 1/, 3/ a 4/

Z protokolu z daňovej kontroly č. 102005826/2017 zo dňa 20.9.2017 vyplynulo, že predmetom daňovej kontroly bola daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 222/2004 Z.z. za 1. štvrťrok 2015 u daňového subjektu H+H SERVICE s.r.o., so sídlom Podskala č. 26, Spišská Nová Ves. Na základe generálnej plnej moci zo dňa 20.10.2016 obchodnú spoločnosť zastupoval obžalovaný A. C.. Výsledkom daňovej kontroly bolo zistenie, že daňový subjekt si podstatnú časť odpočítania dane, celkovo v sume 37.990,- eur uplatnil na základe kúpnopredajných zmlúv a výdavkových dokladov vo vzťahu k nákupu 16 motorových vozidiel, ktoré sú uvedené v bode 1/ rozsudku. Vo vzťahu k predávajúcim z týchto kúpnopredajných zmlúv bolo zistené v registri obyvateľov (v súčinnosti s políciou), že fyzické osoby s uvedenými adresami trvalého pobytu neboli nájdené vôbec alebo mali iné adresy pobytu. Ďalším zistením bolo, že fyzické osoby - predávajúci neboli evidovaní v živnostenskom registri, okrem osoby A. C., ktorý ale nie je platiteľom DPH. (okrem nákupu predmetným 16 motorových vozidiel daňová kontrola neuznala odpočítanie dane z výdavkového pokladničného dokladu XXHVXXXXX z 18.2.2015 - oceľová konštrukcia/hala v sume 3180,-eur). U daňového subjektu tak skonštatovali nespĺnenie podmienok pre uplatnenie práva odpočítať daň v zmysle § 49 ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z., pričom došlo k porušeniu ustanovení § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. so zistením rozdielu vo výške 41.170,- eur (37.990,- eur - motorové vozidlá a 3.180,-eur - oceľová konštrukcia).

Obžalovaný sa vyjadril, že nesúhlasí s výškou vyrubenej dane.

Z oznámenia OR PZ v Spišskej Novej Vsi Daňovému úradu Košice, pobočka Spišská Nová Ves vyplynulo, že osoby predávajúcich osôb uvedených v kúpnopredajných zmluvách v bode 1/ pod č. 1.,2.,5.,6.,7.,9.,10.,11.,12.,13.,14. a 15. (F. S., U. G., V. Z., F. S., H. O., M. C., H. C., A. H., S. R., H. C., S. G., L. G.) boli všetko nestotožnené, pretože sa v registri obyvateľov buď nenachádzali alebo osoba nemala takú adresu ako bola uvedená v zmluve. Teda sa nedalo zistiť, či tieto osoby vystupujúce ako predávajúci boli vôbec niekedy vlastníkami vozidiel, ktoré mali obch. spol. H+H SERVICE, s.r.o. predať. (čo sa týka vozidiel v bodoch 4. a 8. predávajúcim bol obž. A. C. a v bode 3. a 16. osoby, ktoré mali uvedený pobyt v Poľskej republike).

Z kúpnopredajných zmlúv na č.l. 171 - 202 vyplynulo, že boli uzavreté medzi kupujúcim - spol. H+H SERVICE spol. s.r.o. a predávajúcimi boli fyzické osoby, a to F. S., U. G., A. G. (D. H., A.), A. C., V. Z., F. S., H. O., A. C., M. C., H. C., A. H., S. R., H. C., S. G., L. G., H. A. (D. H., A.), ktorí boli označení

iba menom a priezviskom a adresou. Predmetom zmlúv bol predaj a kúpa vozidiel (tak ako sú popísané v bode 1/ rozsudku). Súčasťou každej zmluvy bol výdavkový pokladničný doklad vystavený spol. H+H SERVICE na sumu, ktorá je popísaná v jednotlivých bodoch 1. až 16. v bode 1/ rozsudku. Zmluvy boli podpísané.

Obžalovaný sa vyjadril, že aj kúpnopredajné zmluvy aj doklady vystavovala ekonómka.

Podľa zistenia polície ku kúpnopredajným zmluvám týkajúcim sa bodu 1/ rozsudku bolo zistené, že osoby predávajúci sú v dvoch prípadoch samotný obžalovaný A. C., tri osoby s menom a priezviskom uvedeným v zmluve ani neexistujú, v dvoch prípadoch ide o predávajúci s adresou uvedenou len Nowy Targ, bez dátumu narodenia a bližšie uvedenej adresy neoveriteľné osoby, deväť osôb existuje podľa mena a priezviska ale žiadna nebýva na adrese uvedenej v zmluve. Uvedené zistenia vyšetrovateľ zadokumentoval. Osoby s údajmi uvedenými v kúpnopredajných zmluvách podľa zistenia orgánov činných v trestnom konaní neboli v roku registrovaní ako platcovia DPH v Slovenskej republike.

Podľa realizačného návrhu na základe daňovej kontroly vykonanej Daňovým úradom Michalovce vyplynulo dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 3 Tr. zákona za 3. a 4. štvrťrok 2015 podozrivými U. C. a A. C..

Podľa daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 3. štvrťrok 2015 bola obchodnou spoločnosťou H+H SERVICE s.r.o., uvedená základná sadzba dane vo výške 34.748,92 eur, odpočítanie dane v sume 34.457,89 eur a priznaná vlastná daňová povinnosť v sume 291,03 eur.

Z podkladov k dani z pridanej hodnoty za 3. štvrťrok 2015 v spol. H+H SERVICE, s.r.o. vyplynulo, že ako tuzemské plnenia (podľa § 49 ods. 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z.) mala obchodná spol. uvedené aj nákup motorových vozidiel uvedených v bode 3/ rozsudku v bodoch 1. až 13.

Podľa kontrolného výkazu dane z pridanej hodnoty za 3. štvrťrok 2015 bola obchodná spoločnosť povinná uviesť údaje z vyhotovenej faktúry, dátum dodania tovaru alebo služby alebo dátum prijatia platby, pričom nákup motorových vozidiel uvedených v bode 3/ rozsudku v bodoch 1. až 13. absentuje.

Podľa daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 4. štvrťrok 2015 bola obchodnou spoločnosťou H+H SERVICE s.r.o., uvedená daň celkom vo výške 56.023,15 eur, základná sadzba dane 54.704,27 eur a priznaná vlastná daňová povinnosť v sume 1.318,88 eur.

Z podkladov k dani z pridanej hodnoty za 4. štvrťrok 2015 v spol. H+H SERVICE, s.r.o. vyplynulo, že ako tuzemské plnenia (podľa § 49 ods. 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z.) mala obchodná spoločnosť uvedené aj nákup motorových vozidiel uvedených v bode 4/ rozsudku v bodoch 1. až 17.

Podľa kontrolného výkazu dane z pridanej hodnoty za 4. štvrťrok 2015 (č.l. 57-60) bola obchodná spoločnosť povinná uviesť údaje z vyhotovenej faktúry, dátum dodania tovaru alebo služby alebo dátum prijatia platby, pričom nákup motorových vozidiel uvedených v bode 4/ rozsudku absentuje.

Z protokolu z daňovej kontroly č. 102476973/2017 zo dňa 29.11.2017 vyplynulo, že predmetom daňovej kontroly bola daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 222/2004 Z.z. za 3. štvrťrok 2015 a za 4. štvrťrok 2015 u daňového subjektu H+H SERVICE s.r.o., so sídlom Podskala č. 26, Spišská Nová Ves. Na základe generálnej plnej moci zo dňa 20.10.2016 obchodnú spoločnosť zastupoval obžalovaný A. C.. Výsledkom daňovej kontroly bolo zistenie, že daňový subjekt nepredložil a neposkytol žiadne dôkazy a informácie, ktoré by preukázali opodstatnenosť uplatneného odpočítania dane a porušil ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a), § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. so zisteným rozdielom 34.457,89 eur za 3. štvrťrok 2015 a rozdielom na dani vo výške 54.704,27 eur za 4. štvrťrok 2015.

Obžalovaný sa vyjadril, že nesúhlasí s výškou vyrubenej dane.

Podľa daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 1. štvrťrok 2015 bola obchodnou spoločnosťou H+H SERVICE s.r.o., uvedená daň vo výške 45.139,30 eur, odpočítanie dane v sume 44.914,74 eur a znížená sadzba dane vo výške 1,45 eur a priznaná vlastná daňová povinnosť v sume 223,11 eur.

Obžalovaný sa vyjadril, že daňové priznanie podávala pani ekonómka.

Pokladničná knihy obch. spol. H+H SERVICE, s.r.o. od 1.1.2015 do 31.12.2015 preukazuje pohyb (príjem a výdaj) peňazí za uvedené obdobie v obchodnej spoločnosti vrátane výdajov za nákup motorových vozidiel, ktoré sú predmetom stíhaného skutku.

Podľa karty dlhodobého majetku v roku 2015 mala obch. spol. H+H SERVICE s.r.o. evidované iba kúrenie v budove obchodnej spoločnosti.

Podľa zoznamu vozidiel subjektu a úradného záznamu vyšetrovateľa obchodná spoločnosť H+H SERVICE s.r.o. mala v dopravnej evidencii v minulosti zaregistrované do vlastníctva štyri vozidlá - Nissan Micra, Citroen Jumper, TATRA 815 a Mercedes Benz. Medzi vozidlami kupovanými v roku 2015 sa síce viackrát uvádza vozidlo Citroen Jumper, avšak to, ktoré je evidované na obchodnú spoločnosť bolo evidované už 27.2.2012 a v ten istý deň aj bolo odhlásené na nového, doterajšieho vlastníka M. C.. Obžalovaný A. C. podľa lustrácie vlastnil doposiaľ štyri vozidlá - IVECO XXSXXV, dve vozidlá Opel a Peugeot 206. Nevlastnil vozidlá, ktoré mal podľa kúpno predajných zmlúv predat', a to Seat Leon, Peugeot 607, Citroen Jumper 2,2 HDI a Peugeot Expert 2,8 HDI.

Vo vzťahu k skutku v bode 2/ (pôvodne stíhaného v konaní sp. zn. 2T/64/2017)

Podľa výpisu z obchodného registra (ku dňu 3.8.2016) konateľmi obchodnej spoločnosti H+H SERVICE s.r.o., so sídlom Podskala č. 26, Spišská Nová Ves boli U. C. st., a U. C. ml.

Podľa poverení na výkon daňovej kontroly - daň z pridanej hodnoty za 2. štvrťrok 2015 u daňového subjektu H+H SERVICE s.r.o., Spišská Nová Ves boli k jej výkonu poverení L.. M. O. a L.. O. L..

Zo zápisnice o miestom zisťovaní vyplynulo, že poverení daňoví kontrolóri dňa 13.8.2015 vykonali u daňového subjektu H+H SERVICE s.r.o., Spišská Nová Ves miestne zisťovanie za účelom preverenia vykonávania dodávateľsko-odberateľských vzťahov daňového subjektu v zdaňovacom období 2. štvrťrok 2015 obhliadkou priestorov daňového subjektu na podnikanie.

Z protokolu z daňovej kontroly č. 102913238/2016 zo dňa 11.4.2016 vyplynulo, že predmetom daňovej kontroly bola daň z pridanej hodnoty podľa zákona č. 222/2004 Z.z. za 2. štvrťrok 2015 u daňového subjektu H+H SERVICE s.r.o., so sídlom Podskala č. 26, Spišská Nová Ves. Výsledkom bolo zistenie, že daňový subjekt si uplatnil odpočítanie dane celkom v sume 27.839,91 eur, z toho si uplatnil odpočítanie dane v sume 24.740,- eur neoprávnene z dôvodu, že na predmetné vozidlá (ktoré sú uvedené v bode 2/ v bodoch 1. až 8.) nepredložil faktúry vyhotovené platiteľom a porušil ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a), § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z.

Rozhodnutie o vyrubení rozdielu dane Daňového úradu Košice, pobočka Michalovce číslo XXXXXXXXXX/XXXX z 12.5.2016 daňovému subjektu H+H SERVICE s.r.o., Spišská Nová Ves za 2. štvrťrok 2015 vo výške 24.740,- eur nadobudlo právoplatnosť 31.5.2016, splatnosť 15.6.2016 a vykonateľnosť 16.6.2016.

Obžalovaný sa vyjadril, že s výškou vyrubenej dane nesúhlasí.

Zo zápisnice o vydaní veci z 9.9.2016 vyplynulo, že podľa § 89 ods. 1 Tr. poriadku U. C. na základe výzvy vydal požadované účtovné doklady, a to účtovné doklady k daňovým priznaniam k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 1.,2.,3.,4. štvrťrok 2015, pokladničnej knihy od 1.1.2015 -31.12.2015 a 1.1.2016-31.7.2016, daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2015.

Podľa daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 2. štvrťrok 2015 bola obchodnou spoločnosťou H+H SERVICE s.r.o., uvedená základná sadzba dane vo výške 28.141,50 eur, odpočítanie dane v sume 27.839,91 eur a priznaná vlastná daňová povinnosť v sume 301,59 eur.

Na čl. 169 -184 je osem kúpno predajných zmlúv, kde vo všetkých prípadoch je kupujúcim spol. H+H SERVICE spol. s r.o. a predávajúci sú fyzické osoby, a to v dvoch prípadoch A. C., a tiež H. Z., S. C., M. B., I. R., F. H., S. G., ktorí sú označení iba menom a priezviskom a adresou, napriek kolónke RČ:/

IČO/ tieto sú prázdne, okrem zmlúv, v ktorých vystupuje A. C., kde sa uvádza aj rodné číslo. Predmetom zmlúv je predaj a kúpa vozidiel (tak ako sú popísané v bode 2/ rozsudku). Súčasťou každej zmluvy je výdavkový pokladničný doklad vystavený spol. H+H SERVICE na zmluvne dohodnutú sumu. Zmluvy sú podpísané.

Obžalovaný k zmluvám uviedol, že zmluvy aj pokladničné doklady vyhotovovala ekonómka.

Podľa oznámenia Mesta Levoča a obce Lúčky k pobytu osôb H. Z. a S. G. (ako osôb, ktoré mali predať vozidlá obchodnej spoločnosti pod č. 2. a 8. bodu 2/ a mali ako adresu uvedenú v meste Levoči), tieto osoby od 1.1.2015 doposiaľ (ku dňu 4.4.2017) neboli prihlásené k trvalému ani prechodnému pobytu. Obec Spišské Tomášovce k osobe S. C. s miestom bydliska Spišské Tomášovce 281 (č. 3 bodu 2/) uviedla, že nebol v obci prihlásený k trvalému ani prechodnému pobytu. Taktiež obcou Bystrany bolo oznámené, že osoby - I. R. a F. H. neevídujú v evidencii obyvateľov obce. Zo správy obce Spišský Štvrtok k osobe M. B., ul. R. XX, vyplynulo, že na uvedenej adrese nemá takáto osoba trvalý ani prechodný pobyt, v obci sú prihlásené dve osoby s takým menom a priezviskom, ale bez dátumu narodenia nie je zrejmé, o ktorého M.a B. sa má jednať. Podľa úradného záznamu vyšetrovateľa k osobe Ján B. bytom v Spišskom Štvrtku bolo zistené, že s M. B., nar. XX.XX.XXXX sa podarilo skontaktovať (bol v prípravnom konaní vypočutý ako svedok) a Ján B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý býva na ul. A. č. XX dlhodobo žije v T. republike.

Z miesta trvalého pobytu je obžalovaný A. C. pozitívne hodnotený ako osoba so slušným a bezproblémovým správaním. Podľa evidencie priestupkov bol obžalovaný (od roku 2014) opakovane postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky.

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol od roku 2008 doposiaľ osemkrát súdne trestaný, vždy pre majetkovú alebo ekonomickú trestnú činnosť. V rámci prvých šiestich odsúdení sa na obžalovaného A. C. hľadí, akoby nebol odsúdený. Následne bol odsúdený Okresným súdom Spišská Nová Ves v konaní pod sp. zn. 4T/15/2017, kde uložený trest mu bol zrušený v rámci uloženého súhrnného trestu odňatia slobody v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/54/2018. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/113/2019 zo dňa 11.8.2020 pre prečin podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 200,-eur.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/15/2017 vyplynulo, že rozsudkom zo dňa 18.12.2017, právoplatným dňa 20.12.2017 v spojení s opravným uznesením zo dňa 9.1.2018 bol obžalovaný A. C. uznaný vinným z prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona a prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona, za ktoré mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 25 (dvadsaťpäť) mesiacov.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/54/2018 bolo preukázané, že obžalovaný A. C. bol trestným rozkazom zo dňa 9.5.2019, právoplatným dňa 23.5.2019 uznaný vinným z pokračovacieho prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona a pokračovacieho prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona, za ktoré mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov. Zároveň bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/15/2017. Uznesením zo dňa 29.5.2019, právoplatným dňa 12.6.2019 mu bola do novourčenej skúšobnej doby započítaná doba z veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/15/2017, od 21.12.2017 do 23.5.2019. Skúšobná doba mu tak plynie od 21.12.2017 do 21.12.2020.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/113/2019 vyplynulo, že rozsudkom zo dňa 11.8.2020, právoplatným 11.8.2020 bol obžalovaný A. C. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil 18.12.2018 a bol mu uložený peňažný trest vo výške 200,-eur a určený náhradný trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov. Dňa 8.9.2020 došlo k zaplateniu peňažného trestu.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil, ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný A. C. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Na svoju obranu uviedol, že za daňové priznania k DPH nezodpovedal iba on, ale aj ekonómka. Práve ona mu povedala, že sú predajcovia motorových vozidiel a preto si môžu účtovať aj motorové vozidlá kúpené od súkromných osôb a uplatniť si DPH. Faktúry ku kúpno-predajným zmluvám od neho nepožadovala. Neupozornila ho na neúplnosť či nesprávnosť dokladov k DPH. Dával jej podklady, ale nie pokyny. Podanie daňového priznania DPH za 1. a 2. štvrťrok 2015 odsúhlasil. Za 3. a 4. štvrťrok 2015 ekonómke dal podklady, ale uvedené štvrťroky ukončila ekonómka sama, dokonca napriek tomu, že jej povedal, aby ho nepodávala, resp. aby dali žiadosť o jeho odklad, lebo už videli, že sa to tak robiť nemá, videl aké sumy vychádzajú. Ekonómka vychádzala z toho, že keď tak urobili za 1. a 2. štvrťrok s jeho súhlasom, tak podala aj za 3. a 4. štvrťrok. Za 4. štvrťrok 2015 sú v bodoch 4.,5.,6.,7. a 8. ohľadne vozidiel uvedené iba značky vozidiel, bez ich typov, čo by on tak nikdy neurobil. Kúpno-predajné zmluvy aj výdavkové doklady vypisovala ekonómka. Podľa jeho vedomostí si mohli uplatniť DPH na dodávkové motorové vozidlá, pretože niekto zaplatil DPH na začiatku, v autosalónoch, keď bolo vozidlo prvýkrát kúpené. Že tomu tak nie je, mala ho upozorniť ekonómka, resp. mala povedať, že to neurobí. Nakúpené vozidlá neboli fiktívne, na dopravnom inšpektoráte ich nenahlasovali, lebo vozidlá sa na predajcu áut neprihlasujú, oni autá kúpili a následne predali alebo auto kúpili na náhradné diely. Autá kupoval on, nepátral potom, či mu osoby poskytli dobré alebo zlé údaje.

K prečítanej výpovedi obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že podanie daňového priznania za 2. štvrťrok 2015 mal na starosti on, rozhodoval o nakladaní s finančnými prostriedkami v spoločnosti a rozhodol o tom, aby na odpočet DPH boli použité faktúry za nákupy motorových vozidiel od neplacov DPH, pričom ekonómka len konala podľa jeho pokynov a z podkladov, ktoré jej predložil uviedol, že vtedy tak vypovedal a nechcel zvaľovať vinu na ekonómku, ale si nebol vedomý niektorých vecí, po zistení ktorých prišiel na to, že nemá dôvod, aby niesol vinu iba on.

V konaní nebolo sporné, že v obchodnej spoločnosti H+H SERVICE s.r.o. čo sa týkalo nielen konkrétnych daňových priznaní DPH za rok 2015, ale celého ekonomického chodu obchodnej spoločnosti tento riešil, riadil a zodpovedal zaň práve obžalovaný A. C. aj napriek tomu, že nebol konateľom spoločnosti. Vyplynulo to z výpovede svedkyne G. - ekonómky, ktorá potvrdila, že daňové priznania spracovávala na základe pokynov obžalovaného Patrika C., pričom konateľ U. C. sa staral o dielňu. Svedok U. C. - konateľ spoločnosti potvrdil, že funkciu konateľa vykonával viac menej so synom - obžalovaným, ktorý mal na starosti kúpu a predaj áut. Síce uviedol, že ekonomické záležitosti robili spolu, avšak zároveň uviedol, že syn usmerňoval ekonómku, riešil faktúry k vozidlám a zastupoval spoločnosť vo vzťahu k daňovému úradu. Skutočnosť, že obžalovaný zodpovedal za daňové veci obchodnej spoločnosti nepoprel ani on sám, keď sa vyjadril, že za daňové priznania nezodpovedal iba on ale aj ekonómka, pričom otec ako konateľ spoločnosti neuviedol. Jeho zodpovednosť za ekonomický chod v spoločnosti potvrdzujú aj jeho predchádzajúce odsúdenia, kde spáchal trestnú činnosť tiež v postavení osoby zodpovednej za nakladanie s finančnými prostriedkami obchodnej spoločnosti H+H SERVICE s.r.o. (konania pod sp. zn. 3T/54/2018, 4T/15/2017).

Z výpovedí svedkov Mgr. M. T., L.. M. O., L.. O. S. vyplynuli okolnosti vykonaných daňových kontrol u kontrolovaného subjektu H+H SERVICE, s.r.o. Podskala č. 26, Spišská Nová Ves, ktorých závery boli zhrnuté do protokolov z daňových kontrol, kde boli popísané zistenia a zo samotných rozhodnutí vyplynuli skutočnosti, ktoré sú predmetom aj stíhaného skutku, a to zistenie rozdielu na DPH za 1. štvrťrok 2015 vo výške 37.990,-eur, zistený rozdiel na dani vo výške 24.740,- eur za 2. štvrťrok 2015, vo výške 34.457,89 eur za 3. štvrťrok 2015, vo výške 54.704,27 eur za 4. štvrťrok 2015, kde ohľadom zistených súm došlo k ich dodatočnému dorubu, ktorý nebol doposiaľ povinným subjektom uhradený. Z ich výpovedí, samotných protokolov vyplynulo, že u kontrolovaného daňového subjektu došlo k porušeniu ustanovení § 49 ods. 2 písm. a), § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, podľa znenia ktorých je podmienkou pre uplatnenie práva na odpočet dane z pridanej hodnoty existencia faktúry a skutočnosť, že obchodný partner je platcom DPH, k čomu v danom prípade nedošlo.

Samotná obrana obžalovaného A. C., čo sa týka jeho zodpovednosti za žalované skutky bola vyvrátená najmä výpoveďou svedkyne G. D., ktorá robila v obchodnej spoločnosti ekonómku. Táto svedkyňa potvrdila, že daňové priznania DPH za rok 2015 spracovávala na základe pokynov a podkladov práve obžalovaného A. C.. Svedkyňa potvrdila obžalovaným uvedenú skutočnosť, že ona

vypisovala kúpno-predajné zmluvy, na podklade údajov, ktoré jej obžalovaný doniesol „na papierikoch.“ Samotné podpisovanie zmlúv mal na starosti už obžalovaný. Chýbajúce údaje, ktoré žiadala od neho doplniť, jej sľúbil, avšak nikdy k tomu nedošlo. Čo je ale podstatné, z výpovede svedkyne vyplynulo, že obžalovaného upozorňovala na okolnosť, že niektoré podklady jej chýbajú vrátane chýbajúcich faktúr k nákupom motorových vozidiel, pričom z obžalovaného strany nebola na to žiadna odozva. Obžalovaný vedel, že ak predávajúci nebol platcami DPH, spoločnosť nemala nárok na odpočítanie DPH. Obžalovaný pritom doniesol podklady a doklady a určil, že aj z nákupu týchto motorových vozidiel bude odpočítaná DPH. Potvrdila skutočnosť, že neskôr prestala obžalovaného upozorňovať, že účtovníctvo nie je v poriadku, lebo jej bolo jasné, že obžalovaný o tom vie, napriek tomu na zaúčtovaní sporných výdavkov k DPH trval. Svedkyňa zároveň výslovne vyvrátila tvrdenie obžalovaného o tom, aby podala ktorékoľvek daňové priznanie DPH svojvoľne, bez toho, aby ho on odsúhlasil. Tiež uviedla, že nikdy by nepodala daňové priznanie, ak by ju obžalovaný požiadal o jeho odklad. Ona ako zamestnankyňa plnila a postupovala podľa pokynov obžalovaného. Tiež potvrdila skutočnosť, že žiadne z motorových vozidiel nebolo zaradené do majetku firmy, čo vyplynulo aj z karty dlhodobého majetku v roku 2015, či zoznamu vozidiel subjektu H+H SERVICE, s.r.o.

Tejto výpovedi nasvedčuje aj výpoveď obžalovaného prečítaná z prípravného konania, kde bol vypočutý vo vzťahu k 2. štvrtroku 2015 a kde potvrdil, že ekonómka konala na základe jeho pokynov a on rozhodol, že na odpočet DPH budú použité faktúry za nákupy motorových vozidiel od neplacov DPH, pričom odôvodnenie jeho rozporu s výpoveďou učenou na hlavnom pojednávaní odôvodnil nepresvedčivo, že vtedy nechcel zvažovať vinu na ekonómku, ale nebol si vedomý niektorých vecí, po zistení ktorých už nemá dôvod, aby niesol vinu iba on. Obžalovaný neuviedol o aké veci, o ktorých nemal vedomosť by sa malo jednať, pričom je veľmi pravdepodobné, že zmena jeho výpovede na hlavnom pojednávaní súvisela s vedomosťou o trestnej sadzbe, ktorá mu hrozila za stíhanú trestnú činnosť, o ktorej nemal vedomosť v čase, keď vypovedal v prípravnom konaní a nie v súvislosti s tým, že sa rozhodol vypovedať pravdivo.

Súd nemal dôvod neveriť výpovediam svedkyne G. D., ktoré aj v prípade, že boli prečítané z prípravného konania, potvrdila ich pravdivosť a vzniknuté rozpory odôvodnila odstupom času. Z dokazovania vyplynulo, že svedkyňa pracovala v obchodnej spoločnosti ako zamestnankyňa. Ako zamestnankyňa na základe pokynov obžalovaného vypracovala daňové priznania, pričom obrana obžalovaného v tom, že aj ona má zodpovedať spolu s ním za obsah daňového priznania nie je vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyplynuli z jej výpovede v tom, že postupovala na základe pokynov a vychádzala z podkladov, ktoré jej dával obžalovaný ako zodpovedná osoba relevantná. Ako ekonómka zodpovedala za formálnu stránku podaného daňového priznania. To, prečo súd uveril svedkyňi G. D. v tom, že upozorňovala obžalovaného na nedostatok podkladov k daňovému priznaniu DPH, pričom obžalovaný na podaní daňových trval vyplýva zo zistenia, že kúpno-predajné zmluvy boli fiktívne. Fiktívne boli osoby, s ktorými boli uzavreté kúpno-predajné zmluvy, tieto osoby boli označené iba menom a priezviskom a adresou, pričom či už lustráciami v registri obyvateľov alebo zisťovaním na príslušných úradoch v uvedených miestach bydliska či výsluchom jedného svedka - M. B., ktorý býval v zmluve uvedenej obci ale na inej adrese a ktorý poprel, aby niekedy predal vozidlo obch. spol. H+H SERVICE bolo preukázané, že osoby s takto uvedenými údajmi neexistujú, a teda logicky tieto osoby nemohli figurovať ani v zoznamoch platcov DPH. Jedinou výnimkou bola osoba obžalovaného A. C., ktorý vystupoval ako predávajúci v štyroch zmluvách, ktorý ale nebol registrovaný ako platca DPH. O fiktívnosti zmlúv svedčí ďalšia skutočnosť, že motorové vozidlá, ktoré tiež boli popísané iba značkou a typom vozidla, prípadne aj bez uvedenia typu, chýbal akýkoľvek údaj preukazujúci, že sa jedná o určité, konkrétne motorové vozidlo, ktoré takto mala obchodná spoločnosť nakúpiť, pričom ani takto označené vozidlá nikdy neboli prihlásené do jej vlastníctva na dopravnom inšpektoráte, čo vyplynulo aj zo zoznamov vozidiel subjektu. Neobstojí tvrdenie obžalovaného, že tak nerobili, lebo vozidlá sa nenahlasujú na predajcu áut (čo sa môže síce napr. týkať vozidiel ktoré sú leasingované, kde ale sú podkladom uzavreté viacstranné zmluvy) ale v tomto nebol žiaden dôvod k takému postupu, nakoľko by obchodná spoločnosť bola v podstate „zbytočným“ medzičlánkom predaja a vzťahu by boli medzi pôvodným predajcom a následným kupcom, čo je nelogické. Obžalovaný tiež uviedol, že niektoré vozidlá kúpili na náhradné diely, ďalej ich teda nemali predávať, pričom ani tieto vozidlá nenahlásili do majetku firmy. Tiež u vozidiel, ktoré mal v štyroch prípadoch predávať obchodnej spoločnosti sám obžalovaný ako fyzická osoba, bolo preukázané, že oficiálne takéto vozidlá nikdy nemal na seba registrované.

V tejto súvislosti je nelogické, prečo by práve ekonómka mala záujem na tom, aby svojvoľne vyhotovovala fiktívne zmluvy (inou okolnosťou je to, že potvrdila, že ich reálne vypísala ale na základe

pokynu obžalovaného a s údajmi, ktoré jej on dal na papieriku a už obžalovaný zabezpečil ich podpísanie), upravovala daňové priznania a podávala ich tiež svojvoľne práve tým spôsobom, že obchodnej spoločnosti znižovala vlastnú daňovú povinnosť a tak docielila vyrubenie dane v nižšej sume, ako by ináč mala byť vyrúbená, keďže bola iba zamestnankyňa firmy a teda nemala z toho žiaden prospech, čo sa ale nedá povedať o obžalovanom, keďže išlo o ich rodinnú firmu a staral sa v nej o financie.

Zvláštne vyznieva vyjadrenie obžalovaného, ktorý ohľadne protokolov z daňových kontrol vyslovil, že nesúhlasí s výškou vyrubenej dane, keďže bol splnomocnenou osobou riešiť daňové veci vo vzťahu k daňovému úradu za firmu, pričom možnosť oboznámiť sa s výsledkami daňovej kontroly nevyužil a ani sa k zisteniam daňových kontrolórov nevyjadril v dobe keď tak mohol urobiť, ale teraz formálne výšku dorubu dane namieta.

Obžalovaný A. C. takto svojim konaním po subjektívnej aj objektívnej stránke naplnil v bodoch 1/ až 4/ skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona, pretože pokračovacím konaním vo veľkom rozsahu skrátil daň. Uvedeného zločinu sa dopustil tým, že ako osoba zodpovedná za podanie daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 1., 2., 3. a 4. štvrtroka 2015 konajúca za daňový subjekt H+H SERVICE, s.r.o., Podskala 26, Spišská Nová Ves, IČO: 44 8109 140, IČ DPH SK 2022837652 neoprávnene znížil vlastnú daňovú povinnosť daňového subjektu, keď v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 písm. a), § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov uplatnil právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na vstupe opierajúc sa o fiktívne doklady ohľadne kúpy motorových vozidiel, preto obchodná spoločnosť nemala vo svojom účtovníctve zaevidované prijaté faktúry k nákupom vozidiel, v skutočnosti nenadobudla uvedené vozidlá do vlastníctva, čím jej nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty nevznikol a tiež osoby predávajúcich neboli platcami dane z pridanej hodnoty, a teda nemohli predmetnú daň z pridanej hodnoty uplatniť voči obžalovanému, čím skrátil daň z pridanej hodnoty o sumu 146.850,- eur. V zmysle § 125 ods. 1 Tr. zákona je škoda veľkého rozsahu suma dosahujúca najmenej päťstónásobok sumy 266,-eur, t.j. 133.000,-eur.

Z okolností spáchania skutku vyplynulo, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť záujem chránený trestným zákonom spočívajúcim v ochrane záujmu štátu na správnom vymeraní dane.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle v ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu - úmyselným zavinením, jeho následok, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Prítiažuje mu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona a to, že spáchal viac trestných činov vzhľadom k tomu, že mu bol uložený súhrnný trest, teda trest sa viacčinný súbeh, pričom obžalovaný bol už za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený.

Súd obžalovanému A. C. uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov ktorým bol zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 4 Tr. zákona, pretože skutok v predmetnej trestnej veci spáchal skôr (skutok bol dokonaný 31.3.2016), ako bol dňa 18.12.2017 vyhlásený odsudzujúci rozsudok v trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/15/2017, kde uložený trest odňatia slobody bol následne zrušený v rámci uloženia súhrnného trestu v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/54/2018, v ktorom mu plynie skúšobná doba do 21.12.2020.

Pri ukladaní súhrnného trestu postupoval súd podľa zásad vyjadrených v § 41 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viacerými skutkami viac trestných činov, z ktorých bol aspoň jeden zločinom. V zmysle zásad pre ukládanie trestov súd upravil základnú trestnú sadzbu vo výmere sedem až dvanásť rokov tak, že v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona, nakoľko prevažovali priťažujúce okolnosti u obžalovaného o jednu tretinu zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby, v dôsledku čoho bola určujúca dolná hranica osem rokov a osem mesiacov a zároveň podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona zvýšil aj hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu o jednu tretinu a určujúca horná hranica trestnej sadzby tak bola trinásť rokov a dva mesiace. Súd pri rozhodovaní o treste - o jeho výmere použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona, teda mimoriadne znížil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom a takto uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, lebo vzhľadom na okolnosti prípadu má za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd v tejto súvislosti zohľadnil, že naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 276 v odseku 4 Tr. zákona spočívalo v skrátaní dane v značnom rozsahu, pričom súd zohľadnil mieru naplnenia tohto kvalifikačného momentu, ktorá neprevyšovala výrazne ustanovenú dolnú hranicu 133.000,- eur (pričom horná hranica už nie je daná), preto trest uložený v zákonnej hranici by bol neprimerane prísny a už aj trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, keďže ide o trest nepodmienečný postačuje na ochranu spoločnosti a zároveň na prevýchovu obžalovaného.

V súvislosti s ukladaním súhrnného trestu súd zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/54/2018 zo dňa 9.5.2019, právoplatného dňa 23.5.2019 ktorým mu bol podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a výkon trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov a zároveň bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/15/2017 zo dňa 18.12.2017, právoplatného 20.12.2017.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože nebol doposiaľ vo výkone trestu pre iný úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest súd považuje za spravodlivý, ktorý splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.